

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 BI LA FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTI

IN BUCUREȘTI La casa Administrației în TARA: Prin mandate postale. Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.

IN STREINĂTATE: La toate oficiile postale din Uniune, prin mandate postale. Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

LA PARIS: Se găsesc jurnalele cu 15 Cent. numărul, la Kioscul din Bulevardul St. Germain No. 84.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

REDACȚIA

No. 3. — Piața Episcopiei. — No. 3.

EPPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMANIA SE PRIMESC DIRECT LA ADMINISTRATIA ZIARULUI

La Paris: la Agence Havas, place de la bourse, 3.

Agence Libre, rue Notre Dame des Victoires 10, (Place de la Bourse) pentru Paris, Franța, Germania, Austro-Ungaria, Italia și Mareea Britanie.

Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri și reclame pe pagina treia 2 lei linia

50 B. UN NUMER VECHIU, 50 B.

ADMINISTRATIA

No. 3. — Piața Episcopiei. — No. 3.

VICTIMELE BANDITILOR

CĂTRE ARMATĂ

In urma evenimentelor din 14 și 15 Martie adresăm către frații noștri din oștire următorul apel. Nu 'i îndemnăm să se răscole. Nu voim să încurajăm indisciplina. Dar când se poruncește ostașului să dea în frații săi, datorită încetează și crima începe.

FRAȚI OȘTENI!

Sunteți români, țara puse în mâna fie căruia din voi o armă, pentru a o apăra de dușmani, iar nu pentru a omorî pe frații voștri.

Nu suferiți oare și voi ca români, cum suferim noi toți de nedreptate, de hoție, de rușinoasă tiranie care ne apasă? Nu aveți fie care din voi un părinte, o rudă, un prieten care geme și suferă în tăcere, cea mai cruntă din dureri, acea de a vedea soldatul român îndreptat cu arma asupra fraților care luptă și protestează contra fără de legilor ce se comit și a hoțiilor ce ne desonorează pe toți și ne sărăcesc?

Băgați de seamă fraților!

Nu dați în noi!

Pentru ce să trageți asupra poporului?

Pentru ce să 'i îngropați în durerea și lacrimile lui?

Pentru ce să se zică că meritați și ca Angheliești și Maicanii, pe care acest guvern i-a împus?

Nu! Nu!

Nu cerem să ne ajutați, dar pentru D-zeu nu ne ucideți.

Nu lăsați pentru istorie amintirea tristă că un guvern tâlhar și neomenos s'a menținut puind pe arma voastră alături cu sângele dușmanilor țerei și semnul groaznic de sânge românesc.

MITYZA UCIGASUL

Estragem din «Resboiul» următoarele:

**Domniei Sale
Domnului Vasile Lascar, deputat**

Domnul meu,

Am ascultat interpelarea ce te-ai crezut dator a adresa eri guvernului, și am văzut truda ce 'i-ai dat pentru a descoperi asasinii în rândurile opozițiunii.

Zadarnică frudă, domnul meu, căci opoziția este compusă de bărbați hotărâți a lupta până în pânzele albe (cum zice Românel), adică a muri pentru realizarea convingerilor lor; dar asasinii nu vei găsi.

Insă pentru a nurămăna truda domniei tale infructuoasă, îți voi arăta eu unde poți găsi un asasin; acolo unde nu l'ai căutat, și nici puteai să 'i cauți, căci ești tînăr, domnul meu, și sunt patru-spre-zece ani era l'aveai pe băncile Universității.

Caută pe banca ministerială, și vei găsi un asasin, alături cu domnul Ion C. Brătianu. Și ce este foarte trist pentru șeful domniei tale, al căruia panegiric îl faceai eri cu un talent de-n de o cauză mai bună, este că cunoaște asasinul cum îl cunoșc eu.

Permite-mi de a-ți afera micul articol ce alăturăz pe lângă acest scrisoare; și te rog a-l considera ca o mică lecțiune de istorie națională ce un bătrân își permite a da unui tînăr, care are un frumos viitor, cu toate răcăcirile momentului de față.

Un cuvânt încă și termin.

Sfătuiește pe domnul I. C. Brătianu să nu permită tinerilor cari 'l înconjoară de a căuta asasinii în rândurile unui partid care 'l combate.

Arma este foarte periculoasă.

Spune-ți că nu suntem încă destul de departe de anul 1802: — De și s'a furat toate hărțile din Palatul Domnesc în dimineața de 11 Februarie 1866, totuși trăsesc încă bărbați cari sunt în măsură de a face destăinuirii asupra unor triste evenimente petrecute în acel an.

Primește, domnul meu, asigurarea distinsei mele considerații.

Alex. Beldiman.

DIMITRIE STURDZA MINISTRU ASASIN

Precum am zis-o deja în coloanele acestui ziar, Coalițiunea de la Mazar-Pașa (sub ministerul Lascar Catargi) se compunea din două Comitete.

Marele Comitet, cunoscut și mărturisit, avea de țintă **restaurarea ministerului conservator**.

Micul Comitet, necunoscut și secret, nu avea alt obiectiv de cât **restaurarea regelui strein Carol Hohenzollern**.

Acel inocean, care nu vedeau de cât ținta urmărită de **Comitetul celor mare** erau defunctul Manolachi Epureanu și dnii Dimitrie Brătianu și Mihail Kogalniceanu.

Eu, convins cu nestrămutat antidi-nastic de la 1866, cu entuziasm m'am înrolat ca soldat sub ordonatele **Micului Comitet**.

Orașul Iași, ca și Capitala București, postă da și el două Comitete, cu scopul și atribuțiunile ce am precizat mai sus. Când un membru din București s'osea în Iași, prezidența 'l aparține de drept.

Intr'o seară **Micul Comitet**, prezidat de Dimitrie Sturdza, discuta mijloacele cu care s'ar putea grăbi resturarea prințului strein Carol Hohenzollern.

Nu voi face aici sumarul acelei ședințe.

Voiu zice numai, și susțin, că în acea seară Dimitrie Sturdza a propus, ca mijloc mai expeditiv, **asasinarea lui Carol Hohenzollern**.

Toți membri, cu indignațiune și dispreț, au respins acea propunere: —Unul din ei, pe care 'l voiu putea numi oricând, revoltat de o așa rușinoasă idee, a zis că familia sa a avut o victimă asasinată, dară asasin nu a avut în stnul ei.

Dimitrie Sturdza, departe de a roși în fața acestei toanare reprobații, a adăugat următoarele cuvinte:

„Sunt momente în viața unui popor unde asasinatul este necesar, unde asasinatul devine o virtute.”

Alex. Beldiman.

LA CE?

In urma măcelurilor de la 14 și 15 Martie, guvernul e convins că e mai tare de cât or când, și colectivității sunt incredințați că vor rămâne la putere încă multă vreme.

Adică faptul de a stălici, de a răni, de a omorî câte-va sute de oameni e cel mai sigur mijloc d'a liniști un oraș și o țară întregă, când sunt aduși la exasperare prin 12 ani de batjocură și de nelegiuiri?

Adică deputații mi-rotiteții vor tăcea pentru că s'au tras ofeții de pușcă într'înși?

Adică Flevia și Filipescu nu vor mai face nici un rău guvernului pentru că s'au fost internați la Vacărești?

Copii trebuie să măi fie guvernamentalii dacă cred una ca asta. Or cine pricepe, lăsând chiar la o parte pasiunea politică și exasperata țerei, că simnea faptul d'a fi versat sângele cetățenilor pe stradă a săpat pentru vecie un abis între țară și colectivitate. Și dacă colectivității 'l place se sară peste abisuri când interesul său o cere, țara nu obișnuiește. Or cine e convins azi ca dacă guvernul actual rămâne la putere, zua în care petrele de pe stradă vor eia singure din alveolele lor nu e depărtată. Simțimintele poporului pentru colectivitate sunt cunoscute. Poporul nu mai desprețuiește pe I. Brătianu. 'l și urêște. Nu mai vrea dreptate. Vrea și răsbunare.

Iată cum s'a calmat spiritele. Iată efectul lenitiv al șarjelor de cavalerie... La ce s'au făcut?

Dar în privința deputaților opoziției? U-te-se cine-va la lista acestor nume. Oare toate gloriile, toate inteligențele țerei, adunate la un loc pentru lupta de moarte în contra colectivității au să se sperie de câte-va focuri de pluton? Când ar ști ei că în toate zilele trebuie să înfrunte toate forțele lui Brătianu ca să se duce să-și impliniască datoria, crede cine-va că ei s'ar codi și s'ar da la o parte?

Atunci la ce tentativa de asasinat, din 15 Martie?

Dar închiderea lui Flevia și lui Filipescu?

Intr'adevăr, glasul lor e înăbușit de o cam dată. Dar colectivității nu căștigă nimic prin aceasta. Sunt mii de tineri în această țară, care au bărbăția lui Flevia și lui Filipescu, dacă n'au talentul lor. Și dacă s'au suprimat pentru cât va timp acești doi dintre noi, toți ceia l'alți s'au pus în mișcare. Și cu cât s'ar aresta mai mulți, cu atât mai mulți vor răsări. **Un avulsor, non defuit alter**. Și Filipescu și cu Flevia vor eia din închisoare cu tot prestigiul care 'l poate da unui om persecuțiat, rădătară ca și nechezurita.

Vedem dar că s'a născut din 14 și 15 Martie nu și-au atins de loc scopul. Lovitura de Stat a guvernului n'a reușit de loc. Nici rezultatul negativ de a menține pe I. Brătianu la putere n'a fost atins. Căci această desperare a țerei care a adus pe deputații noștri în Cameră, care a îm-

pins mii și mii de oameni la întrunirile publice, care a făcut pe mulțime să reziste cu mânele goale puștilor, săbiilor și baionetelor, această desperare e acuma la culme, și nu e în puterea nimănu să o oprească în manifestările ei.

TELEGRAME

AGENTIA HAVAS

Paris, 29 Martie.

In circularea ce adresează alegătorilor din departamentul No-dulul, generalul Boulanger constată inacțiunea parlamentului. El adaugă că Camera ignorează aspirațiunile țării, și că singurul remediu la această neputință este într'o soluțiune a Camerei și revisuirea Constituției.

APEL

Numărul victimelor guvernului este înspăimântător.

Sunt trei morți până acum și mai bine de o sută de răniți prin spitale și pe la casele lor.

Se zice că mai sunt încă mulți alții care se ascund.

Maî mulți răniți sunt în agonie.

Capitala este cufundată în dolu și în suferințe.

Moartea cosește prin rândurile cetățenilor.

Oamenii nevinovați sunt smulși din mijlocul familiilor lor și aruncați prin pușcări și prin beciurile poliției.

Acolo sunt brutalități, și acasă la deșii familiile lor răbdă poate de foame.

In așa împrejurări datoria tuturilor oamenilor de bine este cunoscută:

Să căuțăm a 'alina pe cât se poate suferințele victimelor, durerile răniților, doliul și nevoile familiilor celor morți și arestați.

Mic și mare să aducem partea ori pârțicea noastră de ajutor la această mare operă de alinare a suferințelor victimelor drepturilor și libertăților noastre publice.

Comitete s'au format.

In mâinele acestor comitete sau la reducțiile ziarelor independente se depunem ajutoarele noastre.

Asemenea cei ce sunt în suferință și nu sunt cunoscuți sunt rugați să dea de știre comitetelor constituite sau ziarelor independente.

Suferințele lor vor fi alinate pe cât în putința omenească va fi.

Solidari la ferire ca și în durere să ne rezimăm unii pe alții și să avem încredere în viitorul țerei noastre.

JOS ASASINI!

Nemernicii care jefuesc țara de 12 ani, au sfârșit opera lor de distrucțiune prin un măcel togozitor: din ordonatele directe ale lui Ion Brătianu, s'ingele poporului a stropit sacadele Bucureștilor!

După ce au nesocotit și fucificat conștiința națională, impunându-se țerei prin majorități aparente, acești miserabili au inaugurat mai întetă epoca intimidărilor și apoi acea a corupțiunii; astăzi când prin corupțiune nu mai izbutesc — căci căți erau de vnzare s'au

vendut — ei au recurs la un alt mijloc: asasinatul este ridicat la înălțimea unei teorii de guvernământ; un Lahovari, un Flevia, un Filipescu și toți acei care luptă împotriva lor și dați lui care zilei nelegiuirile și hoțiile colectivității, trebuie ucși sau svrliți în închisoare! Iar poporul, sârmanul nostru popor atât de blând și atât de răbdător, fără nici o altă vină decât aceea că îndrăznește să mărturisească că suferă și că nu mai poate suferi, trebuie lovit și măcelărit spre a 'l face supus și tăcut!

Era laș și infam spectacolul ce 'l înfățișău acele câte-va sute de polițieni armați, conduși de chiar prefectul poliției și de membri p'archetului, atacând și lovind în dreapta și în stânga, cu o sălbătecie bestială, pe cetățeni desarmați și lipsiți de orice apărare; țipetele de disperare a celor răniți cum și strigătele bărbătești a celor care se apărau, produceau o clamoare lugubră care de sigur a străbătut și în intrul palatului regal; Regele — dacă om este — a trebuit să fie micșorat și pătruns de un simțimânt de compătimire.

Ast-fel dar, lovitura de Stat, anunțată în stnul parlamentului de fostul ministru de Justiție, este astăzi un fapt îndeplinit. Constituțiunea și legile țerei Românești au fost suprimate față și înlocuite prin cunoscuta ordonanță a prefectului de poliție, iar existența noastră, spre a nu mai vorbi de drepturi, este la bunul plac al celui d'întetău agent polițienesc. Remănea deputații noștri spre a protesta și ridica glasul lor în Cameră; guvernul teroarea 'l trimite în închisoare; constată situațiune nu va dura mult timp.

Or de câte ori un guvern ese din lege, nesocotește toate libertățile publice și atentează la viața poporului, inaugurează ast-fel un regim întemeiat pe forța baionetelor, de atâtea ori, mai curând sau mai târziu, partidele opuse — la noi toată țara — sunt chemate și ele a depăși marginele legii spre a putea continua campania lor contra guvernului pe un tărâm potrivit; atunci luptele dintre partide se desfășoară pe un timp de câșt un pas.

Revoluțiunea! Iată starea pe care vor s'o provoace miserabilii care au usurat puterea; cetățenilor, să se mulțumeau cu banii; odinioară se mulțumeau a intimidă mulțimea prin procese verbale de contravențiune, astăzi ei se satură și se îngrașă din sângele care a curs șiroaie din vinele poporului!

In asemenea situațiune anormală, pozițiunea capului Statului este din cele mai critice, căci Regele trebuie să aleagă între națiune și miniștri. Voște M. S. să rămăie de acord cu consilierii săi? este liber de a o face, dar atunci Regele 'și joacă coroana; voște din contra M. S. se la în mână dreapta cauză a poporului și să evite ast-fel încăerări nenorocite? Atunci nu 'l rămăie de cât un lucru de făcut: să ceară de grabă demisiunea întregului cabinet.

Nu știm și nu putem și ce va face capul Statului, dar trebuie să recunoștem că situațiunea e agravată pe fiecare zi ce trece și ca suntem în ajunul unui adevărat resbel civil.

In or ce caz se continuă cu mai multă vigoare campania noastră contra mulțimii de la putere și încetând de a 'l mai trata ca miniștri, căci ei nu mai pot fi miniștri, să le aruncăm în obraz adăncul nostru dispreț și să le strigăm: Jos asasinii!

C. St. B.

CAPUL HOTILOR

Nici în ziua omorului cetățenilor la intrarea Mitropoliei, nici a doua zi, nici ieri președintele consiliului Ion Brătianu n'a pus piciorul pe la Camera. În aste zile, conspiratorul de la Opera Comică i a fost frică să dea ochii cu cei 50 reprezentanți ai națiunii. Capul asasinilor n'a avut curajul să treacă la Camera pragul stropit de sângele sbirilor poliției.

A avut altă grijă epilepticul de la Florica. El, gazda hoților, tainutului jafurilor și capul tâlharilor era ocupat la Senat să și apere pielea lui și a compliceilor lui: ca un alt Pilat, el își spala mâinele la Senat și jura că nu știe n'a văzut nimic din trafurile scârboase ale generalului Angelescu.

Nimeni nu și face iluzie că Senatul acesta ar fi capabil să dea pe mâna Casașii pe șeful escrocilor și asasinilor, Auzi, bulgarul de Stancu Bechianu, șarlatanul care a înșelat veduvele și pe oamenii sărmani la Banca Prevederii. Să dea în judecată pe Ion Brătianu?

Dar este alt-ceva. Din actele oficiale aflate în dosarele ministerului de război, din raportul d-lui Senator Ureche rezultă, în mod evident, că generalul Angelescu n'a putut comite hoțiile cu furniturile, n'a putut să calce legea contabilității fără complicitatea primului ministru.

Întreg cabinetul e solidar de hoțiile lui Angelescu. Art. 6 din legea responsabilității ministeriale stabilește principiul solidarității ministeriale, iar art. 28 din aceeași lege arată că trebuie judecați complicitii de o dată cu autorul hoțiilor.

D. Senator Mărzescu a caracterizat foarte bine această situație în ședința de la 16 Martie 1888.

Atunci când veți vota darea în judecată a d-lui gen. Angelescu, atunci în mod implicit de și tăci, dv. votați darea în judecată a întregului cabinet.

Generalul Angelescu a declarat în răspunsul său că a fost autorizat de Consiliu să facă toate comenziile, prin urmare fiți drept cu el și nu l'apasați spre a spăla pe cei alți.

Nu vedeți că o s'ajungă treaba ca colegii d-lui general Angelescu să fie martori în procesul în care au fost complicii!

El l'au autorizat să facă un fapt nelegal și el vor veni apoi să depue ca martori. Gravitatea faptelor ce se pun în sarcina generalului nu apasă numai acest general; ea apasă pe vulturul cel mare care sub aripile sale a acoperit toate nelegiurile.

Iar Ion Brătianu, speriat de această revelație, încolțit de puterea raționamentului d-lui senator Mărzescu, nu poate articula un cuvânt spre apărarea sa, dar avu nemăsurată îndrăzneală de a minți, zicând că generalul Angelescu nu este dat în judecată pentru alt-ceva decât pentru mituire.

A mințit în mod nerușinat Ion Brătianu, căci raportul d-lui Ureche formulează acuzațiunile asupra unor fapte precise altele decât simpla mituire.

Aceasta este atât de adevărată că însuși Prințul Gr. Sturza, care nu poate fi bănuțit de vrăjmășie către Ion Brătianu a zis:

În raportul comisiei se vede că contractul antreprizei cismelor pusă în sarcina generalului Al. Angelescu a fost dat cu autorizația întregului Consiliu de miniștri. Peste tot apare aceeași responsabilitate, solidaritate cu Consiliul de miniștri; ceva mai mult în chestiunea plumbului d. general implică direct pe succesorul său de la Ministerul de război.

Complicitatea dar e nediscutabilă: vina lui Ion Brătianu este evidentă. El știa bine aceasta și, ca ori ce criminal, îi era teamă ca nu cum-va în lipsa lui, Senatul să joace vr'o nenorocire.

De aceea a stat neclintit pe banca lui de prim-ministru la Senat în zilele de 14-17 Martie; de aceea pe vremea aceea el da ordine să se împuște opoziția pe stradă și la Camera.

Capul hoților și-a îndeplinit rolul. Capul tâlharilor și-a ajuns scopul.

Amar însă de aceea că se joacă cu focul și cari răd de lăcrămile poporului!

INFORMAȚIUNI

Intrunirea publică a opoziției anunțată pentru Duminică 20 Martie se amână pe o zi care se va anunța la timp.

Un număr dintre cei mai însemnați cetățeni ai Galaților ne-a adresat următoarea telegramă pe care oficiul telegrafic a refuzat a ne o transmite:

Redacțiunii Epocii București.

«Indignați de procedările infame ale guvernului, în numele opoziției unite din Galați, aducem adeseuna noastră la mișcarea întreprinsă de mandatarii noștri din Capitală și făcându-ne solidari cu mișcarea Capitală, protestăm contra arbitrarilor arestării ale valoroșilor noștri deputați.

C. Busilă, I. Plesnilă, Virgiliu Poenaru, Victor Macri, G. Nicorescu, I. Varzariu, I. Păunescu, Zaharia Kiriak, I. Gheorghiu, Marin Tecucianu, Lăscar Cernat, I. Plăvănescu, Emil Vulpe, Haralambie Dracș, G. Crețescu, Al. Niculescu, Anton Tatușkeski, Bălășescu, H. Arhipescu, Gh. I. Teodorescu, Leonida Sterea, Gh. Andreescu, Malcoți Petrescu, N. Istrati, Pavel Alevar, Flondor, I. Racoviță, Nicu N. Vlaicu, și alții.

Comitetul opoziției din Romanăți a adus la cunoștința cetățenilor printr'un mare afiș placardat pe zidurile orașului Caracal arestarea *Marelui Cetățean Nicolae Fleșa și neobositului luptător Nicolae Filipescu din ordinul capului bandei ce domnește azi în țară.*

Afișul sfârșește cu strigătul: *Am ajuns în triste vremuri, trebuie să ne deșteptăm!*

Întrebat de ce atâta grabă de a se închide d-nii N. Fleșa, N. Filipescu și Costa-Foru la Văcărești, d. Mitită a răspuns că n'a putut ține pe acești domni la Prefectura poliției temându-se să nu vie poporul să i delivreze.

În sfârșit guvernul a început să mărturisească popularitatea ce opozițiunea a câștigat în capitală.

Un număr de studenți de la Universitatea din Iași cari veneau în București pentru a lua parte la intrunirea ce colegii lor bucureșteni vor ține azi au fost opriți de guvern pe drum detașându-se la gara Crivina vagonul în care se găsea. Nenorocii tineri erau așezați încă la Crivina sechestrați sub paza de călărași concentrați într'adins. Nu știm dacă cel puțin li se va fi permis să se întoarcă la Iași cu trenul d'astă noapte și dacă nu sunt și acum la Crivina murind de foame.

La fle-care nouă infamie a guvernului ne întrebăm fără a găsi un răspuns ce ar putea face mai mult și a doua zi ne pomenim cu o infamie și mai mare.

Mahalaoa Radu Vodă a fost astăzi noapte teatrul unor adevărate acte de sălbăticie.

Toată noaptea un oare care Simeon Alexandrescu, însoțit de un frate al său funcționar superior la ministerul domeniilor, de mai mulți agenți ai poliției și de o ceată de bătași a călcat casele cetățenilor bănuți de simpatii pentru opozițiune, bătănd cu o nepomenită cruzime bărbați, femei și chiar copii și ne părăsind o casă de cât după ce toți locuitorii ei erau căzuți la pământ și după ce și însușiseră tot ce se afla mai prețios în casă.

Nici Turcii, în vremele de demult, nu tratau orașele luate de dâștil cu asalt, cum guvenul d-lui Ion Brătianu tratează de 5 zile Capitala României.

Soția unui sub-comisar de poliție al cărui nume îl vom arăta la trebuință, a declarat față cu mai multe persoane că bărbatul său, de serviciu la Camera în ziua de 15 Martie, îi a spus că a văzut, cum un sergent major de vânători a tras asupra d-lui Fleșa care a scăpat ca prin minune glonțul destinat lui lovind pe nenorocitul șef de ușier Nae.

Aseară pe la 9 ore și jumătatea, d. C. Angelescu, proprietar, trecând pe strada Filaretului a fost întâmpinat de comisarul Rusescu, care, ajutat de mai mulți bătași cari însoțeau, îl a trîrit la secție unde a fost bătut cu o cruzime sălbatică până azi dimineață la 4 ceasuri și jumătate.

Un telegrafist trecând aseară pe la redacția noastră a spus că s'au dat ordine de concentrare a întregului regiment al 3-lea de călărași cu schimbu în vederea intrunirii ce era să fie Duminică.

D-na Evdochia Pavel Andronescu ne a adresat următoarea șfisoare scrisoare despre suferințele înfricoșate ce îndură din terorismul regimului infam ce ne guverna:

Domnul e Redactor,

După atâtea nepregătite căutări cu mare greutate am putut afla că soțul meu Pavel Andronescu se află pe patul de grele suferințe în spitalul Brâncovenesc zdrobit de călăii ce ne guverna. Ducându-mă în mai multe rânduri să îl ved, santinelele mă respingea cu cruzime zicându-mi că poliția a ordonat ca nimeni să nu vază pe cel schinguit de densa. Disperată, cu inima de soție stingerată am dat năvală în ca-

mera unde zace soțul meu și am fost zdrobită de durere de starea jalnică în care mi am văzut bărbatul, mort de bătaie, chinuit de cele mai crude dureri; d'abia m'a recunoscut și mi a putut grai două trei cuvinte. Coastele i sunt rupte de banda tâlharilor stăpânirei și a slujitorilor comandați de maiorul Pănuțe, care pentru rușinea armatei a devenit oficer superior pentru vitejia ce a arătat omorînd și stălcind ca ori ce bătuș pe bărbații, frații și părinții noștri cari voind să trăiască cinștii, au refuzat a se înghita în banda tâlharilor de codru Vlașiei ce mai susțin stăpânirea. Protestez dar, d-le Redactor, în fața lumii contra infamiei nelegiurii a cărei victimă nevinovată e soțul meu și eu densul și nenorocita de mine.

Evdochia P. Andronescu

Ni se spune că mare parte din corpul ofițeresc este indignat de ordinele ce s'au dat trupelor de linie se trag.

Mulți chiar din camarazii de corp al locot. Mărculescu blamează pe acest ofițer de neadevărul ce a spus Regelui, afirmându-i că vînătorii săi nu au tras.

Se zice mai mult încă: că sub-officerii companiei care a dat garda Camerei pe ziua de 15 eunosc și numesc soldatul al cărui glonț a lovit ușierul Nae.

O anchetă dibace a parchetului militar ar lămuri poate aceste ziceri.

Detașamente de jandarmi cărări străbateau mahalalele astăzi noapte; călăi-va erau postați afară din bariere.

Senatorii și deputații colectivisti au ținut aseară o întrunire secretă în sala Senatului. Intrunirea presădată de beizadea Mitică a ținut mai bine de două ore. Toți miniștrii erau de față.

Obiectul principal al desbaterilor au fost ultimele evenimente cari au stropit cu sânge strădele Capitalei și determinarea mijloacelor d'a se reduce opoziția la neputință.

Beizadea Mitică a făcut un discurs în care la început a lăudat pe d. Ion Brătianu, iar la sfârșit a criticat cu multă amarăciune actele colectivității. Au vorbit apoi mai mulți colectivisti pentru a convinge pe d. Ion Brătianu că trebuie să rămână în capul guvernului, căci retrăgându-se ar prăpădi partidul și dntul este răspunzător de soarta partidului.

D. Ion Brătianu care nu aștepta de cât să fie silii, a declarat că de și foarte oboșit și aspirînd numai la odihnă, consimte a păstra puterea de oare ce poporul este cu colectivitatea și cei cari au luat parte la ultimele manifestațiuni nu sunt de cât o neînsemnată adunătură de rezvărători nemănoși cari aspiră la ciolan. Domnia-sa a terminat spînd că va merge până în pânzele albe, ca nu se va da îndărăt înaintea nici unui mijloc or cât de violent pentru a împiedica noi manifestațiuni, nici chiar înaintea întrebunțării tunurilor. Au vorbit și alți miniștri dar n'au spus nimic.

S'a hotărât aseară și modul d'a proceda în cursul discuțiunii adresei.

Dăm acestea sub toată rezerva de oare ce acel care ni le-a spus este un colectivist.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

UN STRIGAT DE ALARMA

Criza politică, prin care această mult încercată și mult îndurătoare țară trece, devine din zi în zi mai intensă.

Probleme politice, aprehensiuni și nedormiri foarte îngrijitoare, cari altă dată nici că puteau trece prin mintea ver-unui Român, sunt astăzi agitate cu o patricioasă îngrijire de spiritele cele mai calme.

Cine în adevăr își putea pune până acum o șeptămană chestiunea de a și, ce ar deveni țara aceasta când, dintr'o împrejurare sau alta, Tronul Hohenzollernilor s'ar surpa?

Cine în adevăr și-ar fi pierdut timpul să examine o atare eventualitate, rădăcinile pe care dinastia de Hohenzollern le-a plantat în pământul României, pă-rînd fie-cărui neclintabile?

Ei bine, nu.

Ori cât de bun și îngăduitor este un popor, el nu poate — fără a și periclită propria-i existență — înfrunta, mai mult timp, oare-care legi superioare, tot atât de nelămurabile pentru un popor ca și pentru un individ.

Ori, este de dator la fie-cărui bun Român de a deschide ochii cu o zi mai de vreme asupra înfrîngerii acestor legi, înfrîngere decurgînd din sistemul nefast cu care ne-am lăsat, în timp de mai bine de două decenii, a fi guvernați.

De ce suntem foarte recunoscători distinsului decan al Facultății de Drept din București, d. Aristid Pascal, că a avut curajul civic, — da, în o epocă de orbire și de prejudecăți inepete, este un adevărat curaj civic a aborda asemenea arzetoare chestiuni — să ridice vîlul și să ne arate rana adăncă ce regimul d-lui I. Brătianu, sprijinit și secondat de Regele Carol I, a făcut pe corpul scumpel noastre Români.

Cu cea mai mare părere de rău, nu putem reproduce în întregul ei, broșura d-lui Aristid Pascal («Un cri d'alarme», apărută în ziua memorabilă de 14 Martie) (1), spațiul nepermițându-ne a o face; vom da însă cititorilor noștri o analiză sumară.

D. A. Pascal, în prima parte a lucrării sale, arată pericolul în care țara ar fi cufundată în ipoteza unei detronări a dinastiei Hohenzollernilor; d-sa face să resară mai ales acela al desunirei celor două provincii, Moldova și Muntenia, a căror unire nu este încă destul de fiartă și pretenziunii la tronul lor fiind încă foarte numeroși.

Punînd apoi în principiu «că guvernele nu datoresc existența lor de cât faptului că ele sunt expresiunea unei necesități publice și unei utilități generale» cu exemple trase din istorie, d. Pascal dovedește că Regele, cu toată ireponsabilitatea sa, nu se poate pune la adăpostul nemulțumirei publice «de cât cu o singură condițiune, ca el să nu fie complicele sau cîmăturul miniștrilor săi.»

«Aci ca ori și unde, adaogă d-sa, astăzi ca și mâine, nenorocire Regilor cari au funesta idee de a susține un ministru în contra poporului.»

«Nenorocire Regilor orbiți de această falsă credință că neresponsabilitatea lor constituțională poate fi aruncată, ca pulpana unei manți, pe umărul unui favorit și garanța de o dată contra uraganului politic și pe slugă.»

«Astăzi cu libertatea și dezvoltarea presii cotidiene, nu mai este permis Regelui a ignora ceva din ceea ce se petrece în țară. Astăzi poporul are dreptul să zică: «daca Regele ar și,» ci «pentru ce Regele tolerează toate acestea?»

În fine pretutindeni lumea se convinge astăzi «că un tron este alt ceva de cât un fotoliu comod, unde vine să se instale nepăsarea și vanitatea.»

Examînd situațiunea Regelui Carol I față cu poporul său, ilustrul autor constată că în spiritul multor români al cărui număr merge crescînd, el începe a fi considerat nu numai ca nefind expresiunea unei necesități naționale, dar chiar ca o calamitate publică;

(1) De vînzare la toate librăriile și kioscurile pentru modicul preț de 25 bani.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(46)

H. WOOD

CASTELU TRAGIC

PARTEA III

I

In Germania

Aceea care rostise aceste cuvinte era o femeie de oare-care vîrstă, care putea să aibă trei-zece sau patru-zece de ani, a cărei peri cărunți erau pe jumătate acoperiți de o bonetă, ochii umbriți de niște ochelari albaștri, și talia schimbată prin niște haine prea largi și părea cam strîmbă și schiopăta puțin.

Cititorul ar putea cu greu recunoaște, dupe această zugrăvire, pe strălucitoarea Isabela, acum guvernanta lui miss Ledbury. Totuși ea era, slăbită, și așa de necunoscută, încât persoanele de la Est-Lynne venite la băile de la Schombaden trecuseră de două-zece de ori pe lângă dînsa fără a recunoaște pe fiica lordului Mont-Severn.

Biata femeie muria în fle-care zi la amintirea greșalei...

demărginit de aș revedea copii, în rodea inima. Or cât de desigurată era, simțea că aceasta nu se poate. Persoane care n'o cunoșteau decât din vedere sau care vorbise numai de căle-va ori cu dînsa putuse a se înșela, dar cei cu care trăise în strînsă legătură ni se puteau amăgi ast-fel. Apoi, unde s'ar ascunde pentru a și vedea copii? O!

câte idei ascunse o chinuiau! Cum ar fi dat trîștii ani ce'i mai remănau de trăit ca se fie iar Isabela cea de altă dată, înconjurată de bărbatul, de copii săi, de respectul tuturor. Dar speranța aceasta era zadarnică. Tot era pierdut pentru dînsa; pentru tot d'aua pierdut.

Pe atunci sosi în oraș o bătrână doamnă engleză în slujba căreia era d-soara Effy, pe care o cunoașteam de nainte. Această doamnă era legată cu familia Ledbury, cărei făcu vizită.

Effy auzind că se află în casă o guvernantă engleză, se grăbi a i face cunoștință; o găsi plimbându-se singuratică prin aleele grădinei.

— Bună seară, d-nă, zise ea cu prietenie.

— Bună seară, d-soară, răspuse Isabela politicos.

— Nu mă cunoști, cum ved; eu sunt doamna de companie a persoanei care a venit în vizită la d-voastră.

— A!

— Da, și mi e foarte urit aici, nu înțeleg pe nimeni ce vorbește. Al cum te numești?

— Locuești la Est-Lynne? Întrebă ea, prefăcându-se nepăsătoare.

— Da, stăpâna mea locuește de mai mult timp.

— Cunoști Est-Lynnu? Îngănă Isabela.

— Cred și eu, sora mea Joyce slujește acolo. Dar, reluă Effy, se vede că cunoști acele locuri?

— Am trecut câte odată prin acele părți, era o familie Carlyle...

— Al da, zise Effy, s'a întimplat multe la dîșii. Ai auzit cred vorbind de lady Isabela?

— D-na Carlyle, nu i așa?

— Da. Ei bine, a părăsit tot, pe bărbatu-său, pe copii săi, ca să urmeze pe un domn oare-care.

— Ai văzut copii?

— Fără îndoială, sora mea a fi îngrijește. Sunt frumoși, dar unul nu prea voinic.

Isabela simți că slăbește.

— Care? Întrebă ea; fetița?

— Nu, băiatul cel mai mare, William. E foarte slab, apoi obrazii i sunt roșii și ochii aprinși, parcă ar avea friguri. E prăpădit, bietul copil.

— E ceva primejdios?

— Sora mea zice că nu, dar eu nu cred s'o ducă departe.

Isabela tăcu pentru a și ascunde emoțiunea.

— Dar, reluă ea, cel'alt băiat?

— O! acela, Enric, e un drac și jumătate. Seamănă cu tatăl său de te minunezi.

După o nouă tăcere, Effy reluă:

— Ia spune, d-nă Ven, de vreme ce ai

fost pe acolo, ai auzit negreșit de mine, Effy Hallijohn?

— În adevăr, numele d-tale nu mi e necunoscut.

— Sunt fata paznicului pădurei, care a fost ucis.

— Am auzit povestindu-se despre aceasta.

— Da, ucis de un oare-care Richard Hare, se zicea prin partea locului că fugisem cu dntul, mișeii! Parcă aș fi putut trăi cu ucigașul bietului meu tată. Cum ziceam mai deunăzi d-lui Carlyle, aș vrea să îl ved spînzurat dinaintea ochilor mei.

— Ai văzut pe d. Carlyle?

— Da, m'a sfătuit de bine. Iată un om cinstit, un om de treabă!

Isabela se întoarse spre a și ascunde fața roșită.

— L'am văzut, urmă Effy, când am intrat la noua mea stăpână, eșind de la lady Mont-Severn.

— Ai fost la femeia cea l zise Isabela cu nesocotință.

— Da. Ce și se pare straniu? Știu că acea vorbea bine de lady Isabela! Numai miss Carlyle o întrecea.

— Ai văzut-o la Est-Lynne?

— Da, dar nu sta acolo; poate a bătut pe d-na Carlyle.

— Ce sput? zise Isabela tremurînd; ce d-nă Carlyle?

— A doua soție a d-lui Carlyle!

Sguduirea fusese prea tare; și ascunse fața în mîni.

— Ești bolnava, d-nă Ven? Întrebă Effy.

— Nu, mulțumesc, nu i nimic... O durere trecătoare...

— Da, reluă Effy, e mai mult de un an de atunci, și s'a însurat cu o fată frumoasă care se vede îl iubea de mult.

— Miss Hare? șopti Isabela.

— Da. O! ved că știi toate. Au un copil acum.

— Al zise Isabela, simțînd că moare.

— Da, un băiat frumos.

— Și cei alți copii?

— Stați cu Joyce și o guvernantă pe care d. Carlyle a adus-o. Joyce caută de dîșii. A fagăduit aceasta mamei lor, și ea păstrează, nu știu pentru ce, mult respect pentru amintirea lui lady Isabela.

— Bună fată! zise d-na Ven.

— Prea bună! iubea pe stăpâna sa mai cât și d. Carlyle.

— Ce? o iubea el?

— Cred și eu! Era nebun după dînsa.

Isabela chinută de amănuntele acestei convorbiri, simțea că puterile i se slăiesc; se sculă șovîind, salută pe Effy și se sui din nou în odaia sa, unde căzu în genuchi lângă patul ei, mușcînd cerceaful ca să și năbusească lacrimile.

A doua zi dimineață, d-na Ledbury intră în odaia Isabelei pentru a o vesti oficial de viitoarea căsătorie a ficei sale.

(Va urma).

ast-fel în cât, zice d. Pascal, poporul nu și-ar perde timpul de a alege dupe el dacă câte-va mâini cutezătoare și neprevăzătoare s'ar avisa se repete nu 11 Februarie.

«Este timp încă a remedia răul, a evita de odată continuarea unui regim odios și întrebunțarea mijloacelor revoluționare. care sunt supremul refugiu al disperării; dar nu mai este un singur minut de pierdut; cu de expresiunea d-lui Thiers nu mai rămâne nici o singură greșală de comis».

Regele se și aducă aminte că: «prea mare suferință aduce nebulnie».

Salutul nu poate veni de cât de la Rege; lui îi incumbă sarcina de a pune mâna la lucru și a da impulsione unui sistem onest de guvernământ, sistem care consistă a nu mai tolera falsele etichete, nici în Ministerie nici în Parlament.

Regele trebuie să guverneze cu două partide: liberalii sau conservatorii, și chiar dacă acestea nu ar exista, el ar trebui să ajute pentru a le crea.

Ele însă există: «liberalii cu L. C. Brătianu și conservatorii cu L. Catargi. Cel d'antîi trebuie să dispară, pentru a și expia greșalele și a se regenera». De aceea d. Pascal cere ca Regele se cheme la cărma afacerilor pe d. L. Catargi cu coreligionarii săi politici numai, dându-le mijloacele de a guverna, între care și dizoluțiunea Camerelor. Iată remediul venind de la Rege.

Nu putem închide mai bine această succintă și incompletă analiză a adâncilor cugetări exprimate cu atâtă claritate și convingere de bătrânul profesor, de cât reproducând textual concludsiunea chiar a opusculului său:

«In momentul de a termina aceste linii, auzim în stradă un sgomot de rescoala, poate de resboit civil. Iată ceea ce ne îngrijea și aceea ce noi vom să împiedicăm: «remediul venind de la popor» adică remediul violent, remediul care riscă de a omorî pe bolnav.

«Astăzi poporul exasperat strigă: Trăiască Regele! Jos Brătianu! Cine știe dacă mâine acelaș popor nu va striga: Jos Regele! Jos Brătianu! Cine știe dacă prudenți cum noi suntem, cum șefii opozițiunii au știut se fie astăzi la 14 Martie, cine știe dacă acești prudenți nu se vor găsi debordați de acei care considera pe Regele Carol I ca cauza eficientă a tot răului.

«Conjurăm pe Rege de a lua seama și de a nu face se plângă adevărații săi amici, pe când adevărații săi inimizii vor rîde. Hodie mihi, cras tibi. Ziua de azi este a Regelui, ziua de mâine este a justiției poporului care une-ori este justiția lui Dumnezeu.»

N. B.

A 2^A EDITIUNE
CORPURILE LEGIUITOARE
SENATUL

Sedința de la 18 Martie 1888
Sedința se deschide la orele 2 1/2 sub președinția Prințului D. Ghica.
După citirea și aprobarea sumarului ședinței precedente, cere cuvântul generalul Zefcari.
Generalul Zefcari, declară că desaprobată din toată puterea acei pelecete în zilele de 14 și 15 Martie și protestează pentru acele acte de sălbăticie ale guvernului care se menține la putere prin forță.
Printul D. Ghica. Cere ca această cestiune se remăe a se desvolta când va veni la ordinea zilei interpelare adresată guvernului.
Generalul Zefcari. Picătura cu picătură face gărlă. (Aplause).
D-nu V. Ureche. Protestează în acelaș mod.
Printul D. Ghica. Așteptați dezvoltarea interpelării.
D. Chiriacescu. Declară că se unește cu declarațiile generalului Zefcari și a d-lui V. Ureche. (Aplause).
D. Aurelian. Aceste declarații în parte me surprind, sunt neuite.
D. Mărzescu. Și prezența d-v pe banca ministerială ne surprinde. Ați vărsat sînge. (Sgomot).
D. Aurelian. Faceți o interpelare și atunci vom răspunde.
D. Frumuseanu. Interpelează pe guvern asupra faptelor de la 14-15 Martie, cerând amănunte detaliate asupra fie cārui punct.
Interpelarea se va comunica guvernului. Senatul se ocupă apoi cu votarea mai multor indigenate.
D.

CAMERA

Sedința de la 18 Martie 1888
Sedința se deschide la ora 11/2 sub președinția d-lui Vizanti.
Răspund la apelul nominal 127 deputați. Se citește adresa Senatului, prin care se comunică darea în judecată a generalului Anghelescu.
D. Djuvara interpelează pe guvern pentru arestarea ilegală a doul deputați.
D. Carp comunică o protestare în scris a d-lui deputat Filipescu pentru arestarea sa.
D. Carp declară că atât în numele d-sale cât și în numele întregii minorități protestă cu toată energia în contra ilegaliei arestării a d-lor Fleva și Filipescu.
D. Gradisteanu cere dosarul afacerii colonelului Maican, care a fost judecat și osândit.
D. Tache Ionescu. De oare ce d. Fleva se află ilegal arestat, d-sa să fie însușește interpelarea ce a adresat în privința ministerului de resbel.
Dd. Rescu și I. Lahovari interpelează pe ministrul de interne asupra minciinoaselor circuli ce a dat în țară în privința celor întâmplare la Camera în ziua de 15 Martie, cu atât mai mult cu cât ministrul tăgăduște că soldații au tras focul.
D. Presedinte cere a se lua în desbatere respunsul la Mesagiul Tronului, până

va veni raportul asupra propunerii pentru liberarea d-lor Filipescu și Fleva.

Voci. Nu! nu!

D. Panu cere să nu se înceapă discuția asupra adresei, până ce nu se va lămuri chestia d-lor Fleva și Filipescu.

D. Vernescu susține părerea d-lui Panu.

D. Eurescu a spus că cuvîntul Majestate este opera partidului liberal.

Vidrascu zice că este de părerea d-lor Panu și Vernescu.

D. Presedinte suspendă ședința până ce raportul în privința propunerii de liberare a d-lor Filipescu și Fleva va fi gata.

Ședința se re deschide la ora 3.

D. I Lahovari interpelează pe d. ministrul de Resbel pentru a răs unde cine a dat ordine să se steargă armele în seara de 15 Martie în scop de a induce justiția în eroare.

D. Xenopol, raportor în afacerea d-lor Filipescu și Fleva, dă citire raportului; concludsiunile raportului este că toate secțiunile au respins cererea de punere în libertate, afară de una singură care a admis-o.

Prin urmare conchide la respingerea moțiunii.

D. Gradisteanu zice că erau două propuneri eri, una conținând un blam guvernului, și alta relativă la punerea în libertate a d-lor Fleva și Filipescu. Or, nu se poate conexe aceste 2 moțiuni, și prin urmare trebuie să se discute în mod separat.

D. Epurescu spune că se poate conexe ambele moțiuni.

D. Presedinte spune că dupe regulament se poate conexe însă nu poate fi unul și acelaș vot, prin urmare va fi o singură discuție și va fi 2 voturi separate, adică pentru fie-care moțiune în parte.

D. Vilacros dă citire raportului asupra moțiunii de încredere. Bine înțeles acest raport conchide la un vot de încredere dat guvernului.

D. Nenitescu citește raportul făcut în privința moțiunii de blam a d-lui Panu. Se respinge.

D. Al. Djuvara. Prosa bombastică a lui Vilacros a vorbit de asasin și victime între asasin și victime nu începe discuție. Nu mai vorbim pentru guvern și cameră, nu mai discutăm cu d-tră, aici facem numai declarații pentru țară și istorie. (Aplause).

In luptele politice de la noi sunt lachei care ascultă și sunt și soldați care luptă pentru o idee (Aplause). Acești din urmă sunt membrii opoziției (Aplause) zicea că sunt și lachei și noi liberali, dar d-tră trăiți din liberalism, și noi trăim pentru liberalism (Aplause).

Este o adâncă deosebire între guvernamental și liberali disidenți, opoziția crede că libertățile es din sânge și guvernamentalii cred că libertățile se înecă în sânge. (Aplause).

De ce se prigonește Fleva? fiind că el reprezintă revendicările naționale, fiind că el denunță boțiile, el protestează contra tutului infamilor. În fața lui sta Ion Brătianu și pe când Fleva înfrunta în mijlocul poporului atacurile forței brutale Ion Brătianu benchetua în mijlocul baionetelor între procesul Maican și bălțile de sânge (Aplause).

Nu e adevărat că publicul a invadat palatul, căci ei strigau trăiască Regele și da-că jandarmii i-au atacat fără somații și că strigau Jos Brătianu. Dar la palat lumea se refugiase, după cum se refugiase într'o biserică omul care este gonit de tâlhari. (Aplause).

Protestă în contra comunicățiunii ministrului de interne care a scris prefeților că minoritatea în capul unei cele tuburătoare a venit la cameră și o ia cu asalt. Minciuni!

Dar minorități i s'a întins o cursă, căci dacă majoritatea a crezut că va fi atacată de minoritate de ce i-a așteptat la Camera și nu i-a oprit pe stradă.

Între majoritate și minoritate sunt cadavre și sânge și nu mai poate fi vorba de o înțelegere (Aplause).

Faceți pe Fleva asasin și adinauți chiar unul din d-tră zicea că veți scoate pe Fleva din închisoare pentru a l aduce pe banca ministerială. În închisoare este o onoare pentru Fleva, pe banca ministerială ar fi o rușine, o decădere. (Aplause).

Canalia Stătescu vorbește

Infamul și tâlharul Stătescu se preocupă numai de discursul d-lui Carp. Ciocoiul greco-aramean nu poate să vorbească cu altul mai mic. Vorba cea mare me mărime.
Grețos, nul, obraznic și înfumurat îi trebuie sacrificii eroice pentru ca să l asculte și să l resnm!

Spune prostii la adresa d-lui Carp și adică că nu e bun profet politic. Aceasta pentru ca să arate că nu poate să fie adevărat ceea ce a zis d. Carp că guvernul va cădea.

Vrea să fie cu spirit fin, și e mai greoi ca un cărnătar neam!

Atacă pe conservatori zicând că d. Carp i-a făcut degenerații în compania lui Oroveanu și d-lui Panu.

D. Panu. D-le președinte lăsați să se puie la rezon pe acest... restul nu se mai aude, majoritatea țipă, minoritatea aplaudă.

D. Panu cere cuvântul în cestiune personală.

D. Gradisteanu asemenea cere cuvântul în cestiune personală.

D. Stătescu continuă a spune că d. Carp este în ajunul de a se uni cu conservatorii și întreabă ce vor deveni liberalii disidenți după ce vor triumfa conservatorii, și, spune că liberalii disidenți au contribuit la îngroparea libertăților publice.

Stătescu vorbind de libertăți e lucru ne mai pomenit.

O nerușinare, nerușinare, cât de mari sunt minunile tale!

Mal vorbește de popularitatea d-lui Carp și apoi minte, minte fără rușine în afacerea atentatului de la Camera și zice că opoziția a pregătit atentatul.

Recunoaște că colectivității au ajuns se nu mai poate umbla pe strade fara se fie insultati de lume.

Se laudă că a lăsat opoziția se benchetuească cu asasinul Oroveanu.

D. I. Lahovari cere cuvântul în cestiune personală.

Spune că a lăsat liber banchetul Epocci unde un venic a zis de regele: să se plece sau se plece.

D. Rescu e insultat.

râu până la nebulnie, și togmal răutatea lui l'a scufundat și compromis.

Miselul!

Această canalie spune că atât mai rău pentru acela care s'ou găsit în fața armatei.

Țineți minte Români!

D-nu M. Cogașniceanu

In chestie de regulament. S'a sculat din patul durerei ca să vie să și facă datoria se vorbiască în chestia raportului pentru liberarea deputaților arestați. Cere să nu se închiză discuția și se nu lase a se crea precedente atât de periculoase.

D-nu Tache Ionescu

Vorbește contra închiderii discuțiunii și cere să se lase un parlamentar vechiu ca d. Cogașniceanu să spuie și el părerea sa. De altminte opoziția nu discută cu colectivități, vorb-le oratorilor minorități sunt numai depoziții de martori pentru istorie.

Cioclu Stanian

Spune prostii și cere închiderea discuții. Discuția se închide.

D. Mortzun vorbește asupra punerii votului; cere să se despărte cestiunea d-lui Fleva de aceea a d-lui Filipescu.

Se respinge.

Se pune la vot moțiunea pentru blamarea guvernului.

Minoritatea cere votu cu apel nominal. Resultatul este 42 pentru, 92 contra.

Moțiunea este respinsa

Bravo Camera! Astea sunt slugi nedemne nu sunt oameni.

D. Gradisteanu vorbește

D. Gradisteanu cere să se pue la vot în-tînd moțiunea simplă și fără vot de blam pentru liberarea d-lui Fleva și Filipescu. D-sa spune că acești deputați vor putea cotinua a fi urmăriți, fără se fie arestați și aceasta cu atât mai mult cu cât acești deputați nu vor fugi.

Atunci la ce arestul preventiv?

Votul

Se pune la vot moțiunea minorității el comisiel delegaților, care sună ast-fel: Camera cere punerea îndată în libertate a deputaților Fleva și Filipescu.

Resultatul votului este: Bile pentru 45, bile contra 86. Moțiunea este «respinsă».

Ce mizerabili!

Moțiunea de încredere

Se pune la vot moțiunea de încredere în guvern.

Bandiții dau certificat șefului bandei.

Ora 6 si 10 minute

Se pune la vot prelungirea ședinței pentru a se vada cestiunile personale, și resultatul este că se respinge prelungirea ședinței.

ULTIME INFORMATIUNI

D. Constantin Ciocărlan a și dat demisiunea din postul de inspector administrativ dependent de Ministerul de Interne.

Iată textul acestei demisiuni:

Domnule Ministru,

Am luptat toată viața mea alături cu nemuritorii Golești și Rosetti pentru dreptate și pentru libertățile publice; acum însă vedend ca liberalii de eri au devenit sugrumatorii poporului demisionez din funcțiunea de inspector administrativ.

G. Ciocărlan.

Acest act n'are trebuință de comentarii. D. Constantin Ciocărlan este cunoscut țerei întregi și dar toată lumea va conveni că demarșă făcută de d-sa este una din cele mai crude lovituri ce d. I. Brătianu poate să primească.

Printul D. Ghica a dovedit ca în momente grele, nu i lipsese patriotismul. Eri la intrunirea de seara a majorității a făcut procesul colectivității, aratându-i lamurit ca a comis greșale care nu se pot uita de tara.

Printul i a terminat discursul povatuid pe d. I. Brătianu se se retraga.

Majoritatea desaprobând cuvintele presedintelui Senatului, d-sa s'a retras de a intrunire.

Dd. Senatori general Zefcari, V. Ureche și Chiriacescu, au desaprobat în sedinta de astăzi a Senatului, scenele de selbatacie comise de guvern în contra poporului și au declarat ca facend parte dintr'o minoritate independentă, retrag or ce ei de sprijin unui guvern patat cu sângele nevinovatilor.

Astăzi dd. N. Fleva, N. Filipescu și C. Costa-Foru au fost autorizați să comunice între dînșii. Bine înțeles că din momentul acela bravii noștri amici nu se mai despărțesc.

De altminte ziaua lor se petrece bine. Vizitele și dovezile de simpatie pe care le primesc fi fac să suporte cu bărbăție reclusiunea ilegală, infamă a cărei victime sunt.

Spre ajutorarea nenorocitelor victime ale regimului, în urma evenimentelor de la 14 și 15 corent s'a mai primit la administrațiunea noastră următoarele sume de la:

D-na Elena C. Cesianu 100 lei.
D-ni Alecu A. Balș 50 »
Deval 10 »

Astăzi seară la 4 ore medicii însărcinați cu examenul medico-legal al corpului nenorocitului șef al ușierilor Camerei omorît în zioa de 15 Martie, s'au dus la parchet pentru a depune rezultatul cercetărilor lor și a și da părerea.

Pe cât am putut afla avisurile sunt împărțite: doi din medicii de acord cu smurrierii experți, sunt convinși că proiectilul care a lovit pe Nae a fost un glonț de pușcă militară, unul se declara în neputință d'a putea exprima o părere sigură, iar al patrulea crede că proiectilul a eșit dintr'un revolver.

Aceasta sub rezervă până mâine când sperăm să putem da o informație sigură.

Patru din victimele șarjei vestitului major de carnaval Fănuță, aflați în cura spitalului Brâncovenesc au fost dați afară azi nevindecați.

Jurații Brăileni au achitat azi pe d. Nicu Catargiu dat în judecată de colectivități ca unul din autorii turburărilor ce dînșii au făcut la Galați cu ocasiunea ultimelor alegeri comunale.

Încă o palmă infectului nostru guvern.

Dd. Mărzescu, Senator, Rescu, deputat, Eug. Ghica-Budești, C. C. Arion, contele Nicu Rosetti, Mih. Antonescu, C. Boibeicu, D. R. Rosetti, Mih. Deșliu și mai mulți amici și cunoscuți au putut vizita astăzi pe amicii noștri la Văcărești.

D. M. Algiu, I. Constantinescu și C. Rădulescu, avocat, sunt depuși la Văcărești de trei zile și ținuti la secret. Astăzi li s'a permis să se plimbe prin curte, fără însă a comunica cu cei-alți deținuți.

Pe fie care zi, pe fie care oră ne vine câte o nouă știre de arestare, ba chiar de disparițiune a vre unui cetățean.

Acum aflăm că un dulgher din Delea, Ion Scarlat, a dispărut de patru zile.

Dumnezeu știe unde o mai fi zăcând nenorocitul cetățean, ori trupul său!

Astăzi Tribunalul corecțional sec. IV, presidat de cunoscutul Năcescu a redus numai la 20 lei amendă pe deapsa studentului veterinar Alex. Sărădeanu, cel care a priceinut prin bătaie moartea studentului Nicolae Popescu.

Judecătorul de pace din coloarea de galben condamnase pe Sărădeanu la 5 zile de închisoare și 100 lei amendă.

Conduita lui Năcescu a făcut și d'astă dată cea mai rea impresiune asistenților.

Iată declarația făcută azi la Senat de d. general Al. Zefcar:

În fața luptei gigantice ce s'a încins între partidul de la putere și toate partidele opoziției, eu cred că nimeni nu mai poate remâne indiferent, și astfel viu se desaprobată activitatea guvernului în cele din urmă evenimente cât și dorința lui d'a se menține la putere cu or ce preț.

Este bine să nu se împingă lucrurile prea departe. Aceasta v'o spus eu care nu aparțin nici unui grup politic, obiceiul dobandit în lunga-mi carieră militară, și de care până azi nu m'am putut desface.

Pe cât amicii noștri închiși la Văcărești se felicite de urbanitatea și complectă bună voință a directorului penitenciarului, d. Ștefanescu, pe atât suntem noi scârbiți de atitudinea judecătorului de instrucție Stătescu.

Acest colectivist nerușinat, care a instruit deja afacerea palmuitului Niki, și a găsit vremea de răsunare pentru adevărurile care i s'au zis atunci: cu prilejul noiei încarcerări a directorului nostru, dînsul nu mai dă permisii de a vizita prizonierii, sub cuvînt ca prea multă lume merge să l vază. Sub acest cuvînt a refuzat astăzi autorizare colaboratorilor noștri, A. A. Balș și A. Davila.

Pretextul nu e nici legal cel puțin. Dar ce i pasă de lego acestui nelegiuit.

Capitanul Mardare dat judecăței ca complice în afacerea de mituire a generalului Maican, se va înfațișa la 26 Martie înaintea Consiliului de Rezboi.

Vestitul sibir polițienesc comisar Batăr (probabil ungur de fel) însoțit de patru jandarmi cu armele s'a dus la casa cetățeanului Gheorghe Sima Gogălea strada Icoanei No. 52 a spart cu silnicie ușa trăind în bătaie pe d. G. Sima la secție, de unde nu i se mai știe de urmă.

Nimeni nu se mai îndoește azi, că nenorocitul ușier al Camerei Popovic a căzut lovit de moarte printr'un glonț eșit dintr'o pușcă soldătească.

Întru cât parchetul civil este complice cu ucigașii de la cărmă, preferim a fi supuși temporal unui regim marțial spre a se sesiza parchetului militar cu constatarea împuşcăturilor din Dealul Mitropoliei, atât suntem de siguri că s'ar putea dovedi soldatul cunoscut de trăgaciuri care a fost însărcinat să împuşte pe d. Niculae Fleva!....

D. Ion Brătianu nu mai poate fi justițiabil de cât de doctorul Suțu.

În adevăr, discursul pronunțat de dînsul aseară la intrunirea secretă a senatorilor și deputaților colectivști denotă o stare foarte gravă de alienațiune mintală. Ca să vadă publicul cât de mult avem dreptate este destul se cităm cuvintele cu care d. I. Brătianu a terminat discursul său și a căror esacitate ni se garantează. El a zis că de oare ce se bucură de încrederea nemărginită a Regelui, a imensei majorități a Românilor și a Europei întregi va rămâne la putere și nu se va sfii d'a întrebunța chiar mijloacele de cea mai extremă violență pentru a nimici opozițiunea.

Vai de cine va ridica capul d'aci înainte căci aceleuia nu i va mai rămănea capul pe umeri.

Primim din Brăila următoarea telegramă:

Aseara am fost arestat pe stradă fără nici o vină, împreună cu Iacob Nicolescu, de chiar procurorul Creminianu. Duși la poliție am fost crăcenii bătuți de comisarul Sisu. Nu mai avem unde reclama; v'e rog protestați.

Al. Mihalescu

Regele a bine voit a acorda d-lui P. P. Carp o audiență pentru diseară la 8 ore.

D. Ion Ghica, ministrul nostru la Londra, a fost primit azi de Rege.

Au mai bine voit a promite concursul lor Comitetului de ajutor pentru rănii principesa Maria Filipescu, Maria Mano, Maria de Laptev.

In contra sentinței Consiliului de resbel în afacerea colonelului Maican atât osînditul cât și comisarul regal au făcut recurs la Consiliul de revizuire.

Birjarul cu No. 23 Petre Niculae, a umblat eri cu un individ d'al poliției în timp de două ore, care n'a vrut să l plătească de cât două lei; reclamând la poliție, tot el a fost bătut de șeful birourului birjilor.

«Monitorul» de azi publică decretul prin care se primește demisiunea d-lui Ath. Moscuna din funcțiunile de secretar general al ministerului de Interne însărcinându-se provizoriu cu îndeplinirea lor prefectul de Buzău d. I. G. Urlățeanu (Bidinegiu).

Primarul Bacaului G. Manoliu cel ce a bătut mai de unăzi pe d-na Popovic în sala tribunalului, umblând prin oraș ca să strângă iscălituri pe o jalbă către Rege prin care se aprobă infamiile guvernului, a fost dat afară de comercianții independenți din prăvăliile lor îmbrâncit în stradă, pentru nerușinarea sa.

Diseară la Teatrul Național beneficiul d-lui Ion Petrescu cu opera Faținifa în care d-sa a creat rolul lui Kanteiucof.

ULTIMA ORA
AGENTIA HAVAS

Berlin, 30 Martie.—«Correspondența rusească» susține că alianța austro-germană se opune restabilirii raporturilor intime ale Germaniei cu Rusia.

«Gazeta Crucii» respinge într'un mod energetic această insinuațiune, că trebuie să se părăsească alianța Austriei pentru a obține amiciția nesigură a Rusiei.

LA CĂINELE NEGRU

Magasinul de Droguie, Coloniale și Delicatose

ION TETZU

Successor de Carol Gersabek-Ovessa

Sămânță de Trifoi adevărat de Lucerna specia cea mai productivă și cea mai rezistentă, asemenea sămânță de Iarba pentru nutretul vitelor și înfrumusetarea gradinelor

Reușita și producțiunea garantată

APE MINERALE

din toate sursele indigene și streine.

Comande efectueze în toata România.

DE VENZARE

Două case situate în strada Frumoasă Nr. 12 și 12 bis; avend fie-care patru odăi de stadn, patru de servitori, curte mare și grădină spațioasă cu pom roditori.

Se vinde în total sau în parte. A se adresa la d-na proprietară care locuiește la Nr. 12. Strada Frumoasă din fundul curței.

